

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

P. B. Grandjean.

Nogle Rosenørnske
Slægtbogsoptegnelser.

NOGLE ROSENÖRN'SKE SLÆGTEBOGSOPTEGNELSER

VED

ARKIVREGISTRATOR **P. B. GRANDJEAN**

SÆRTRYK AF PERSONALHISTORISK TIDSSKRIFT
SJETTE RÆKKE. I. BINDS 2. HEFTE
(ENOGTREDIVTE AARGANG)

KØBENHAVN

TRYKT HOS J. JØRGENSEN & Co. (M. A. HANNOVER)

1910

De her meddelte Optegnelser er nedskrevne af Fader og Søn, Generalmajor *Poul Rosenørn* til Meilgaard og Katholm (f. 1670, † 1737) og Geheimekonferensraad, Overskænk *Peder Rosenørn* til Katholm og Ulriksholm (f. 1711 † 1790). Førstnævnte begynder med at omtale sin Fader Peder Madsen Rosenørn, sig selv, som han anfører i tredje Person, og sine Sødskende, slutter dette 1713 og fortsætter derpaa i første Person for sit eget og sine Børns Vedkommende indtil sin Død. Sønnen gaar saa Tid efter anden videre, først i de senere Aar af hans Liv viser Skriften, at Begivenhederne er nedskrevne, efterhaanden som de indtraf. Han døde i Kbhvn 29. April 1790. Optegnelserne er indførte i en Bog i Kvartformat, de optager kun dens første 103 Sider. Bogens øvrige, og fleste, Blade, alle forsynede med brede Borter, er ubeskrevne, kun paa det trediesidste staar: Anno 1673. Paa Hællæderbindets Forside staar trykt i Guld Bogstaverne: M. P. S. (Slægtens Stamfaders, Borgmester i Randers Mads Poulsens Forbogstaver?) samt Aarstallet 1.6.2.1. Bogen har tilhørt Arkivsekretær J. H. F. Berliens Slægt, og er nu af denne skænket til Universitetsbibliotheket; forinden blev den gennem Hr. Kredslæge K. Carøe stillet til min Disposition for at offentliggøres her i Tidsskriftet. Den gamle Ortografi er bibeholdt, dog er Benyttelsen af store og smaa Bogstaver, Ordenes Adskillelse og Tegnsætningen lempet efter moderne Brug. Iøvrigt henvises til Familien Rosenørns Stamtavle i Danmarks Adels Aarbog 4de Bind.

Wass Gott will beschæren,
kan niemandt wehren.

P e d e r R o s e n ø r n f ø d ¹⁾, indlod sig i
Egteskab med A n n a d e H e m m e r, den ²⁾barn-
født paa Ræffs³⁾, blev brugt udi adskillige Handt[s] Kongl. Maytt.
Commissioner, især ved Ryttergodtsits Indrættelse, Misbrug udi
Kjøbstederne at afskaffe og den da brugelig Regiæringsform
at forandre og endelig ved den ny Matricul udi Jydland at ind-

¹⁾ 22 Okt. 1635 (D. A. A. IV, 377). ²⁾ . . . 1637 (ibid.). ³⁾ Refsnæs, Høllum Herred.

rætte, blev af Hands Maytt. benaadit med adelig Vaabenskiold og Hielm Anno 1679, og siden andtagit til Cancellieraad Anno . . . ., og som Svaghed hindrede ham videre at continuere Hands Maytt. Tienniste, maatte han begive sig til Rolighed paa sin Gaard Tvilumgaard, hvor han og endede sine Dage Ano 1706 den 26 Octob.¹⁾ og effterlod sig en Datter og 3 Søner, som videre hereffter seeis.

Dieris fæderne og møderne Vaaben²⁾).

Af saadan Egteskab og Stamme var først Jomfrue **A n n a d e R o s e n ø r e n**, som har udslagit adskillige Partier, alleene at hun vilde, at dett, hende arvelig er tilfaldit, igien til Familiens Conservation skulde henfalde. Hun blev fød Anno [16]67 den 16 Janvar: og henbragte sin meeste Tid paa hendis fæderne Gaard, hvor hun endede sine Dage og skildtis fra sine ved en sagte og sl. Død Anno 1714 den 3 Dec:.

P a u l d e R o s e n ø r e n fød Anno 1670 den 25 Januarij. Kom fra sine Forældris Haand Anno [16]88 den 5 Maj, emploierede halvanden Aar paa sine Exercitier udi den Kongl. Residentz Kiøbenhavn og gich effter sine Forældris Gottfindende til Holland Anno [16]90, hvor hand saa vel som udi Braband ved der værende Kriges Tilstand opholdt sig halvandit Aar. Gich Anno [16]91 ind ad Francherig, og effter att de fornemmeste Stæder og andre Landits Curiositeter var tagit udi Øyesyn og de nødige Exercitier der repeterit, resolverede effter sine Forældris videre Gottfindende til at giøre en Reyse til Italien, som skeede in Janvario [16]92 og besøgte der Carneval de Venise saa vel som de smaa Hoffer udi Italien og bragt endelig den største Tid af Fasten til udi Rom og i Sønderlighed la Septimana Sanita for der at see og observere alle Antiquiteter og Ceremonier. Qvitterede Italien for at bese og tage i Observation alle fornemmeste Stæder og Hoffer udi Tydskland, derved tillige blev seeit eendeel af Ungarn og gandske Bøhmen og fulendte saadan Reyse Anno [16]93, da hand den 20 April kom igien til sine, som alle fandtis vel, og maatte her nu tagis et viss Levnit fore, hvorfore hand engagerede sig ved Militien Anno [16]93 den 22 Octob: paatog [han] sig at skildre ved Prince Christians Regimente, som da

¹⁾ August? (D. A. A. IV, 377).

²⁾ herefter en blank Side,

var commanderit af Oberste Palle Kragh, gjorde denne Tienniste til in Maio [16]94, da hand blev Caporal og endelig før Aarits Udgang Sergeant, derved hand continuerit til Anno [16]95 in Martio, da hands Excellentze Hr. Generallieutenant Skack foreslog hannem ved hands Regimente til Lieutenant, og continuerede hand sin Lieutenants Stand ved samme Regimente indtil Anno [16]99 in Majo, da hand bekom Caracteer som Capitain og gjorde i den Caracteer sin Tour med Anno 1700 udi den Holsteinske Ruptur og for Tønningen. Anno 1701 den 10. Martij blev hannem givit Compagnie ved det Aarhus Stifftske Regimente, som da var commanderit af Oberste Bartholin, og blev hand ved samme Regimente Major Anno 1708 den 9 Octob., som da var commanderit af Oberste von Moesting. Samme Aar anden Pindsedag holdte hand Brølluppe udi Rendsborg med da Jomfrue Mette Bentzön¹⁾, hvis Forældre vare Cancellieraad Peder Bentzön²⁾ til Haffnøe, Corsøegaard, Aggersborregaard, Aagaard og Kølskegaard, hendis Moder Fru Magrette Rantzau, effteratt hand ved sine Forældris dødelig Afgang havde tiltraad sin Fædernegaard Tvilumgaard Anno 1707 in Octobri. Og som hand med sin Frue Mette Bentzön³⁾ saaledis besidder hands Fædernegaard og indretter denne Stambog for sine Effterkommere, bliver disse som Forældre igien erindrit paa dieris Stæd. Anno 1713 den 9 Augusti blev hand avancerit til Obristlieutenant ved samme Regimente udi daværende Feyde mod Sverrig, udi hvilchen hand har ey aleene giordt sin underdanig Tienniste til Lands, men og tvende Sø-Campagner, den første under Commando af Admiral Retz, den anden under hands høy[e] Excellentze General Guldenleves Commando. Og har til Datum trende Sønner af sit Egteskab, deraf den første Peder Rosenøren er ved Døden afgangen, de andr[e] igien leve. Hands videre Skæbne befalis den allerhøyeste og continueris hereffter, og er dette sluttit med Udgang af Aar 1713⁴⁾.

Christopher de Rosenøren fød Anno [16]72 den — Julij. Engagerede sig ved sin første Indgang udi Verden ved Militien, er at forstaa, da hand kom fra sine Forældris Haand, og det ved Siællandske Regimente, da commanderit af

1), 2) og 3) Benzon. 4) Dette Punktum er tilføjet i Marginen.

Generalmajor Trampe, hvor hand var Gemeen og Underofficer, og engagerede sig derpaa som Adjoutant ved det nordske gevorbene Regimente, da commanderit af Obriste Boinenborg, som hand og fulgede til Danemarq, og blev der Lieutenant ved det jyske gevorbene Regimente, og som hand endelig præfererede Ro for Uroe, qvitterede hand Militien og nedsatte sig paa sin Gaard Hersumgaard, effteratt hand havde giftit sig med Jomfru Karen de Hemmer, hvis Forældre vare Christopher de Hemmer til Reffsnis og Magdalena von Ginckel. Hand haver af sit Egteskab ved dette Aars Udgang 1713 levendis Børen toe Søner og fyre Døttre.

Mattias Rosenøren fød Anno [16]76 in April¹⁾. Engagerede sig Anno [16]95 med Prince Christians Regimente, da commanderit af Obriste Palle Kragh, effter at hand udi 2 Aar tilforne havde drevit sine Exercitier udi den Kongl. Residentzstad Kiøbenhavn, ved hvilchit Regimente hand continuerede til Anno 1700 in Junio som Mousqvæt., Underofficer, Fenrich, Second- og Prem:Lieuten:. Anno 1700 in Junio engagerede hand sig som Capit:Lieuten: ved det da nyoprættede Regimente under Commando af Oberste Christian Rotsteen, og blev derved før Aarits Udgang Capitaine. Hand marcherede med samme Dragoerregimente ud af Landit, og som Regimentit gich udi Keyserlig Tienniste, continuerede hand saadan Tienniste udi Italien og Ungarn ved dette Regimente for Capitaine og Major (hvilchen sidste Charge hand erholdt, da General lieutenant Trampe commanderede Regimentit) og ved det danske Curasserregimente som Obrist lieutenant (udi hvilchen Charge hand havde tvende Obrister, Obriste Prehn og Obrister von Devitz). Hand kom med dette Regimente Anno 1709 igien til Dannemarq, og blev 1710 givit Caracteer af Obrister og 1712 overdragit det fühnske Curasserregimente (som da var commanderit af Greven af Larvijgen og paa And søgning blev be naadit med Afskeed). Hands Engagement eller Gifftermaal har været med Jomfru Antoinette Elisabeth Frijs²⁾, hvis Forældre vare Otte Frijs³⁾ til Astrup og Birgitte

¹⁾ 10. April (D. A. A. IV, 380). ²⁾ og ³⁾ Slægten Friis paa Vadskjær-
gaard (D. A. A. III, 141 f.).

L ø c k e¹). Dieris Vaaben herhos følge²) og have af dette Egteskab ved Udgang af Aar 1713 en Søn levendis. Hun boer paa hendis Gaard Damgaard, da Obristen maa følge Tidernis urolige Laab.

C o n t i n u a t i o

P a u l i d e R o s e n ø r e n .

Anno 1714 in Janvario tilbragte hand sin bæste og meeste Tid ved Udskrivningen for Regimentit, som da blev recruterit med 450 Mand, og havde for Resten sin Gvarnison paa Cronborg, hvor dette Aar intitt merchværdigt passerede og blev hand i sitt Egteskab velsignett med en Datter Jomfru A n n a d e R o s e n ø r e n den 17 Junij³) og slutter saaledis dette Aar udi Herrens Navn.

Anno 1715 forestod hand Festningen Cronborg udi en Tid af 4re Ugger udi Commendant von Snitters Fraværelse, havde iøvrigt der sammestæds Gvarnison indtil Aarits Udgang, og blev hands Familie samme Aar formeerit med en Datter Jomfru M a g r e t e R o s e n ø r e n .

Anno 1716 begyndtis Aaret endnu med Gvarnison paa Cronborg, og havde da et saa hardt Vinter, at Sundit var lagt med Ijs, saa vi daglig ventede os Finden i Landit, men blev hannem forebyggit. Med Udgang Martij blev ieg med Battaljonen beordrit til Kiøbenhavn og den 7 Majj paa Floden under Commando af hands høy[e] Excellentze General Guldenlewe, som dette Sommer førte den combinerit danske, engelske og russiske Flode, undtagen 14 Dage, i den Tid Zaaren havde Commando og gich fra os under Bornholm. Midt in Nov: kom med Resten af Battaljonen i Land og blev da commanderit paany til Norge. Den 27 Nov: skeede denne Embarqvement, og effter at vi havde været i Søen under hart Vær, hvor at Convoien **maatte forlade** os, og vi med stor Storm og største Livsfare kom ind udi **en ubekjænt** findtlig Havn imeldem Kongsbach og Vardeberg igiennem **megit** farlige Klipper og Skiærer om Natten Klochen 12, da vi vare **under** Skiærene, før vi kunde see dem, og havde der udholdit en Dag og 2 Netter, hialp Gud

¹) Lykke (D. A. A. XX, 278).   ²) ingen Vaaben.   ³) Juli? (D. A. A. IV, 379).

sønderlig, at vi derfra udkom og tog voris Cours lige til Kiøbenhavn. Blev undervegs attaqverit af en findtlig Caper, som havde ey ræt Lyst til Arbeydit, da hand mærkede, at Skibet var fuldt af Folch, kom saa paa Kiøbenhavns Rheede den 12 Dec: Gud være lovit, som reddede os af Havsnød og siden af Findens Haand, hvilchit syntis denne Gang for alle umueligt. Gich saa med Battallionen i Land indtil den 26, da Embarqvementen paany gich for sig, og atter holdt Søen 12 Dage under Storm og Modbør, og kom igien til Kiøbenhavn den 9 Janvarij 1717.

Anno 1717 holdte Nyttaarsdag til Skibs udi Transport til Norge og, effter att Søen var holdit under contraire Vinde og Storm indtil den 9 om Afftenen, debarqverede paany udi Kiøbenhavn for at forfriske Folchene. Gich saa den 16 Janvarij igien omborde, og kom den 18 løcheligt til Stavern, hvor hand da maatte røche udi Posteringen imod Sansund, og holdt saaledes dette Vinter ud. Finden lod sig af og til see, men uden at tendere nogit. Effter att Isen opbrød og Landit blev sat i Sicherhed for Vinterindbrud, maatte hand med en Battallion indryche udi Friderickstad, hvor da Generalmajor Budde var Commendant, holdte der Gvarnison i 10 Ugger og marcherede derfra til Larvigen in Julio for att marchere til Qvarterne eller igien transporteris til Jydland, hvor dette Aar blev sluttit i Rolighed.

Samme Aar den 1 Maj gav Gud os en Datter Antoinette Rosenøren.

Anno 1718 begyndtis med att recrutere Regimentit, som da havde 400 Vacanter fra den nordske Campagne, og marcherede derpaa med dett gandske Regimente til Holstein, holdte der Gvarnison i Rendsborg og Fridricksohrt og maatte endelig detachere eendeel — ved 500 — Mand att arbejde paa Digerne ved Husum. In Octob: førde ieg Regimentit igien effter Ordre til Qvarterne, og detacherede sex Compagnier under Commando af Major Lutzaw til Kiøbenhavn, blev med Resten i Landit for der att iagttage mine saa vel som den hos mig havende Battallions Sager.

I dette Aar den 18 April gav Gud mig en Søn, som i

Daaben blev kaldit C h r i s t i a n, blev uformodentlig fød paa Bistrup og maatte for Resten see min Fædernegaard og Gods retuerit og mig og Familie huusvild.

Ao 1719 begyndtis Aaret med megen Viderværtighed, som Gud hialp att overvinde, og kiøbte ieg da Meilgaard med tilliggendis Gods for att have Sæde for Kone og mange smaa, uopfødde Børen, da ieg over Hals og Hovit maatte først in Majo gaa fra min Fædernegaard. Dett behagede derpaa Hands Maytt: allernaadigst att beordre mig til Strømstad med en Battallion, som ieg alle store Obstacula uagtit allerunderdanigst effterlevede, blev og temmelig løchelig in Julio transporterit og passerede der aleene ved Monsieur Tordenskiolds Condvite, att Marstrand blev erobrit, stod ellers mod Qvistrumbro med Armeen under Commando af Generallieut: Lutzaw og Hr. Grev Sponek, men Finden holdte sine Poster saa vel besatte, att dett ey blev giørlig att bryde igiennem og tentere nogit, og syntis ey eller att Finden havde megit Lyst att komme til os. Hands Maytt: havde den Naade for mig, da ieg den 8 Augusti præsenterede Ham Battallionen, paa Pladsen att give mig Caracteer af Obrister, uden att ieg nogen Tid derom havde andholdit, og blev denne Campagnie endit først in September, da Armeen fich Ordre att gaa af hinanden, omskiøndt vi vare superieur og i Findens Land, og blev ieg saaledis transporterit iche uden stor Besværlighed igien til Jydland til mine Qvarteere, samlede der sidst i Aarit Regimentit igien og sluttede saaledis dette Aar.

Ao 1720 continuerede ieg i Qvarteerne og døde min Generalmajor, Moesting, in Julio som rætte Chef af dett A[a]rhuus Regimente, og maatte ieg in Augusto se Obriste Haxthuusen Cheff af ett Regimente, som ieg havde commanderit og førdt, sær imod Finden, sær i Gvarnison en sex Aars Tid (sær att Generalmajoren i dette Caracteer havde været detacherit, sær af idelig Sygdom forhindrit att andtage sig Regimentit) og havde Hands Maytt: den Naade for mig, da ieg allerunderdanigst andholdte om Tilladelse att retirere mig, paa en sær naadig Maade att nægte mig min Demission, og att forsichre mig om paafølgende Kongelig Naade, som og virchelig følgede, da ieg mindst tænchte derpaa, idett att Hands Maytt: den 26 Novemb: aller-

naadigst gav Obriste Haxthausen det siællandske Dragouner-regimente og mig dett Regimente, ieg i saa lang Tid havde commanderit. Endte saaledis dette Aar som virkelig Obrister af det A[a]rhuus Regiment i Fred og Roelighed effter att denne langvarige Krig, som ieg følgede fra Begyndelsen til Ende, havde nu en Endskaab.

Anno 1721 blev tilbragt med att mondere og recrutere Regimentit og endtis i Roelighed.

Anno 1722 in Junio¹⁾ behagede dett den alvijsse Gud att bortkalde min yngste Søn Christian Rosenøren, som blev begravit i Glæsborg Kirke i Jorden og under Jorden.

Anno 1723 og 1724 blev tilbragt i Qvarteere uden noget mærchværdigt, alleene att ieg in Octob: [17]24 tilforhandlit mig Kattholm. Gud give Løche.

Anno 1725 maatte ieg see min Broder Obriste Matthias Rosenøren bordtdøe og mig Formynder for hands Søn Peter Otte Rosenøren af første Egteskaab effterladende sig endnu af anden Egteskaab med Fru Hedvig Magrette Borneman, som hannem overlevede, en Datter Benedicte Rosenøren, og døde han Herre til Aakiær og Damsgaard.

Anno 1726 continuerede ieg endnu i Qvarterne. Udsendt in Junio min Søn Johan Nicolai Rosenøren tillige med min Møndtling Peter Otte Rosenøren til Holland, befaler dem Gud.

Anno 1727 blev tilbragt, Gud være lovit, udi Rôolighed, og hiemkom sidst udi Aarit de forrige Aar forreyste.

Anno 1728 sendtes begge mine Sønner til Kiøbenhavn, den ældste att engageris ved Hands Maytt: Fodgvarde, den yngste att drive hands Excercitier. De bleve begge avancerit in Augusto, den eldste Johan Nicolai Rosenøren blev Lieutenant ved Obriste Sckavenius, den yngre Peter Rosenøren Cornett ved Hr. Grev Frijs. Mine to yngste Døttre satte ieg dette Aar hos dieris Moster, Obristinde Skavenius, befaler dem tilsammen i den Allerhøyestes Beskiermelse.

Ao 1729 blev tilbragt udi Rôolighed og tacher den Høyeste, som har bevarit mig og mine.

¹⁾ begr. 18. Juni 1721 (Glæsborg Kirkebog).

Ao 1730 behagede dett den Allerhøyeste att bordtkalde min allernaadigste Konge, Kong Friderick den Fierde, og samme Aar behagede det Hands Maytt: Kong Christian den Siætte att reducere den gandske Landmilitie udi Danmark og Oldenborg, og blev ieg ved samme Reduction uden Regimente. Jeg havde ellers den Naade att yde min sallige Herre den sidste Tienniste og assisterede ved Hands Ligfærd.

Anno 1731 stod ieg med Reductionsage. Samme Aar blev min ældste Søn forflyttet fra Marinerne til Hr. Greve Frijsis Regimente, og min Datter Magrette Rosenøren forlovit med Major Christoph Fridrich Gersdorff af Hr. Obriste Neubergs Curassierregimente. Gud løchsaliggjøre dette, som udi Hands Navn begyndte Verch.

Ao 1732 maatte ieg effter min allernaadigste Konges Befalning gaa til Norge og der imodtage det første Oplands Regimente, og befaler mig og mine under den Høyestis Varetægt. Samme Aar behagede dett Hands Maytt: att forflytte mig fra Norge og gav mig dett Holsteinsche gevorben Regimente tilforne commanderet af sl. Obriste Aderkatz, som ieg da andtog den 24 Sept: 1732 og bekom saa Gvarnison udi Rensborg med dett gandske Regimente.

Ao 1733 gjorde ieg en kordt Reyse til mitt Huus, effter att ieg havde med forrige Aars Udgang seeit min yngste Søn avancerit fra Cornett til Lieutenandt.

Den 13 Martij gjorde ieg min Datters Brylluppe med Major Gersdorff, Gud løchsaliggjøre dette udi Hands hellige Navn begyndte Verch.

Den 13 April blev af mit Regimente detacherit 4 Compagnier til Fridricksohrt under Commando af Obriste Warthenberg.

Den 20 dito maatte ieg tage mod den haarde Skæbne, at mig afbrendte 4 Bøndergaarde og et Boel ved Meilgaard. Gud bevare mig og enhver Christen fra dislige modfaldende Uløche.

Den 11 Maj behagede det Hands Maytt: att beschiche mig til Brigadier, og continuerede saaledis Tiennisten til Aarits Udgang.

Anno 1734 begyndtis med Andstaldter til Marsh og att overlade eendeel Regimenter til Keyseren, og behagede det Hands Maytt: paa min allerunderdanigst Forestilling, att da ieg nu havde emploierit ved 43 Aar udi Fædernelandits Tienniste nu [h]ëllere søgte Roolighed end Tienniste under en fremmit Herre, att dimittere mig af Tiennisten og allernaadigst at gratificere mig med Bestalling som Generalmajor. Og gich mine tvende Sønner med de af Hands Maytt: til Keyseren oversatte Trouper, begge som Lieutenandter af Hr. Greve Frijsis Regimente. De befalis i den Allerhøjestis Varetægt.

Min Datter Madame G e r s d o r p h blev forløst med en ung Datter, som i Daaben blev kaldit E d e l M a g r e t t e, den 9 April om Aftenen her paa Meilgaard. Gud lade hende opvoxse hendis Forældre og os sambtlig til Glæde.

Den store Gud være ærit, som lod mig ende Aarit med Fornøyelse, og vide mine Sønner friske og sunde indryche af Campagnen ved Rheinstammen udi dieris Qvarteere udi det Nassawsk. Jeg befaler mig og sambtlige mine fremdeelis udi den Højestis Beskiærmelse.

Ao 1735 havde ieg med Begyndelsen af Aarit den Fornøyelse att see min ældste Søn Ritmester. Gud bevare hannem og de andre min[e] kiære Børen fremdeelis, han lade os skee Glæde paa voris og bevare dennem og Forældrene fra Hjertesorg. De havde deris Vinterqvarteer i det Luttigske effter haffte Expedition ved Moselstrømmen. Min Datter Majorinde G e r s d o r p h avlede en Datter.

Anno 1736 havde ieg den Fornøyelse att see mine begge Sønner hos mig, og tacher Gud, som havde bevarit dem, att de med Helbrede kom til mig. Den yngste Søn P e d e r R o s e n ø r e n blev Ritmester ved Hr. Generalmajor Ebberhærts Regimente in Martio. Min Datter Majorinde G e r s d o r p h blev in Junio forløst med en Søn, som blev kaldit efter sl. Gen: Lieut. Gersdorph, hands Farfader. Endte saa dette Aar med Sundhed og Førlighed, effter att min yngste Datter var blevit forlovit med Kammerjuncher G e r s d o r p h¹⁾ fra Wosnisgaard, hvis Jaord blev holdit Maartensafften her paa Meilgaard,

¹⁾ Christian G.

og befalis sambtlige mine kiære Børn i den Høyetis Vare-tægt.

Anno 1737 den 5 April gav ieg de forhen Forlovede Brylluppe her paa Meilgaard. Gud være selv dieris Veyledere. 14 [?] Sept: blev min Datter Majorinde G e r s d o r p h forløst med en Søn, som i Daaben blev nævnit effter mig. Afgrøden har været hos mig som hos andre heel slætt, Gud give sin Velsignelse og ligge sin Drøyelse i det lidit.

Denne Bog forefantis saaledis efter min sl. Faders Døed, og blev leveret min kiere Broder, Major J o h a n N i c o l a y R o s e n ø r e n til Continuation, som blev efterladt formedelst mange Forretninger og en altfor hastig og beklagelig Døed, hvorfor jeg¹⁾ i Guds Navn efter min kiere Faders Villie continuerer.

I Jesu Navn.

Anno 1737 Natten imellem den 26 og 27 November behagede det Vor Herre at bortkalde voris kiere Fader²⁾ efter 8te Dagens ustanden Svagheed fra dette Jordiske ved en sagte og salig Døed paa hands Gaard Meilgaard i hands Alders 68 Aar, hvorved voris kiere Moder og vi alle savnede den beste Mand og Fader, som fantis paa Jorden, og bleve satte i største Bedrøvelse. Voris kiere sl. Faders Liig blev derefter needsat i Jorden i Glesborg Kierkis Begravelse under Taarnet, og derover hængt tvende Faner med Inscription, alt efter sl. Faders egen Anordning. Dette Begravelse er reservøret for os og vore Efterkommere til evig Tiid, og skal af Meilgaards Eyere alle Tider holdis i goed Stand under Kirkens Fortabelse. Vi sad derefter i Fælledskab med voris kiere Frue Moder, og udbetalte voris tredie Søster A n n a d e R o s e n ø r e n hændis fæderne og møderne Arv med 8000 Rdl. mod behørig Afkald, ligesom de andre Søstere allerede i sl. Faders Tiid var affundet og udbetalt. Da nu voris kiere Frue Moder merkede, at min sl. Broder vilde indlade sig udi Ægteskab, og det udi

---

¹⁾ Peder Rosenørn.   ²⁾ Forfatteren af disse Optegnelsers første Del Generalmajor Poul Rosenørn.

hændis store og vedvarende Bedrøvelse vilde falde hænde altfor besværlig at diriguere begge Gaarde, Meilgaard og Katholm, resolverede hund i Herrens Navn af Kierlighed for os Brødre og for at opfylde voris salig Hr. Faders Villie at afstaae begge Gaardene til min Broder **Johann Nicolay Rosenørn** og mig **Peder Rosenørn** mod at paatage os Gieldens Betaling og en aarlig Afgift af 800 Rdl., hvoraf enhver aarlig svarede 400 Rdl. til Michaelis og Paaske alt efter een oprettet og af os samtlig underskrevet Convention, dateret Meilgaard den 18 Julij 1739. Vi Brødere kunde ikke andet end erkiende voris Frue Moders store Godheed og kierlige Forsorg for os (at preferere voris Velgaaende for hændis egen) med aller største Taksigelse, og efter at vi allerede indbyrdis havde sluttet en Convention mellem os den 18 Junij 1739 og fastsat, hvorledis Gielden med videre blev at deele paa Gaardene, blev i voris kiere Frue Moders Overværelse og med hændis Samtøkke loddet om Gaardene, da Meilgaard tilfaldt min Broder og Katholm mig **Peder Rosenørn**. Alt dette saa vel som den øvrige Deling gik, Gud være æret, meget enig og kierlig af, saa vi modtog den Velsignelse, som voris kiere Forældre efterloed os, i Guds Navn i al broderlig Kierlighed. Min kiere sl. Moder droeg derpaa til Katholm, og forblev her hos mig intil hændis Dødsdag, et Aars Tiid undtagen, som hund passerede hos min Søster paa Wossnisgaard. Jeg maae tilstaae, at jeg nest Guds Velsignelse hafde hændis Vinskibeligheed, Indsigt og gode Raad at takke, det aldting gik mig efter Ønske, thi hund var mig en oprigtig, troefast og kier Moder,

Udi dette Aar 1739 blev min Broder **Johann Nicolay de Rosenørn** forlovet med Frøken **Sophia Amalia Dyre**, og stod deris Brølløppe paa Bratschau i Wensyssell ved Michaelis. Voris kiere Moder, som derved var meget glad, ønskede med os andre intet heldere, end at Gud ville velsigne deris Ægteskab med Livisarvinger, hvilket og skeede adskillige Gange, mens den store Gud, hvis Raad er uransagelig, tilloed os ikke lang Glæde ved disse kiere Børn, som tildeels døde for Fødselen og tildeels strax derefter, os og de kiere Forældre til største Bedrøvelse. Dog lærerede den følgende Tiid

os at kiende det, Gud gjør alding vel, saa vi maae prise hannem endog udi de Ting, der i Begøndelsen hart bedrøver os.

I følgende Aar 1740 blev min Broder benaadet med Major's Caractair af Cavalleriet, og som hand paa ingen Maade kunde see sin Avantage i det Militaire, hvortil hand havde stor Lyst og megen Capacité, resolverede hand efter hands Fruis og Wenners Raad at begiere sin Afskeed fra det Militaire, hvilken hannem allernaadigst blev accorderet, da hand anvente hands øvrige Levetiid paa at tiene sin Gud i Oprigtigheed, at fornøye sig i en kierligh Omgang med hands Frue samt hændis og hands egne Paarørende, at befordre hands Godeses Velfært, at opbygge og forbedre hands Gaard og at vise alle Christendommens og Velanstændigheeds Pligter mod eenhver. Det behagede Vor Herre at bortkalde hands Svigermoder Frue Margarethe Rodtsteen til Baratschau [1] og Sindinggaard, efter at hund ved min kiere Broders Raad og Hielp havde overdraget Bratschau til hændis Svigersøn, Hr. Obristl. Grabau til Urup, og solt Sindinggaard med Reservation der at ende hændis Dage, hvorved alt i hændis Levetiid alle Ting mellem Arvingerne paa noget lidet nær var afgjort. Min kiere Broder, som havde sat alt dette i Værk for at undgaae Process og Uenigheed i Tiden, som efter Omstændighederne vist var paafulgt, reiste da i Guds Navn med hands Frue ~~til~~ Sindinggaard for at besørge deris Frue Moders Jordefærd og afgjøre alting hændis Efterladenskab betreffende. Efter Begravelset kom hand paa nogle faae Dage til Meilgaard, hvor jeg var hos hannem; voris Glæde at see hverandre var efter Sædvaane ubeskrivelig, mens hvo skulde tænke, at den Afskeed, vi der toeg, skulle være den siste i Verden. Alt, hvad jeg hidintil haver skrevet om denne kiere og uforlig[n]elige Broder, indeholder en Tiid, som blev fremdraget i Kierligheed, Fornøjelse og en uforanderlig broderlig Enigheed. Det, som nu staar tilbage, skrivis med Graad og innerste Hiertens Væmodigheed. Min kiere Broder reiste da igien til Sindinggaard, hvor hands Frue og tilstædeværende Paarørende omfavnede hannem med Glæde. Nogle Dage derefter, som var den 23de¹) Junij 1747, hvilken Dag aldrig gaar

¹) Dagen før St. Hans, se nedenfor, altsaa ikke, som andensteds anføres den 26.

mig af Minde, vilde hand efter Sædvaane fornøye sig med at skyde Uhrhøns, reed derfor ud om Morgen frisk og sund i Tanke at see sine kiere Wenner om Aftenen igien med Fornøelse, mens, hielp evige Gud, hvilken een Forandring. Om Morgen hørtis Fryd, mens om Aftenen Sorrig. Min kiere og eniste Broder kom ved Hiemreisen for en liden Broe ved Sindinggaards Mølle, paa hvilken der ikke var nogen Rækverk, hans Tienere ville ride foran over Broen, mens hans Herre holte hannem tilbage, sigende: lad mig ride foran, thi I maatte med Eders Hæst, som er uroelig, komme til Skadel! Hvorpaa hand selv reed foran paa een meget tilforladelig Hoppe, der havde gaaet mange Gange derover. Disuagtet blev hund skye midt Broen, og sloeg baglængs over med min kiere Broder need i Aaen, Hoppen svømmede i Land, mens hands Liig maatte opdragis med en Vaad, og bæris døed ind paa Gaarden. Med hvad Bedrøvelse hands tilstædeværende Paarørende og kiere Frue saae og hørede alt dette, er jeg saa lidet i Stand til at beskrive, som at moderere min Væmodigheed, nu jeg efter mange Aars Forløb skriver dette; vil derfor i største Korthed berette, at hands saa høyt elskede Frue, som ikke kunde blive paa eet saa uløksalig Stæd, i største Væmodigheed straxen reiste til Meilgaard, hvor hund i adskillige Aar begræd hændis store Tab og bedrøvelige Skiæbne. Jeg maatte derpaa reise derhen at besørge min kiere Broders Begravelse i Sinding Sogns Kierke, hvorfra hand siden er transporteret til Aalsø Kierke her ved Katholm. Jeg burte paa dette Stæd skrive mere min sl. Moder og mig betreffende, mens Hiertets Væmodigheed og Øynenis Taare tillader det ikke.

Anno 1748 in Majo¹⁾ døde min Svaager, Hr. Obristlieutenant Christopher Fridrich von Gerstorff til Kiergaard til stor Bedrøvelse for hands Enke og 10 uopføde Børn, som nu alle, Gud være æret, ere skikkelig opdragne og tildeels forsiunede, hvilket de nest Gud i Himmelen have at takke deris Moder Frue Margarethe Rosenørns store Omsorg og utrættede Fliid, da enhver maae tilstaae, at hund gjør alt det, af en retskaffen Moder kand udkrævis.

¹⁾ 1. Maj (D. A. A. IV, 379).

Anno 1749¹⁾ døde min Søster Anne de Rosenørn i Colding af Smaaekopper, hund var giffet med Hr. Generalmajor Thurah og efterloed tvende Døttre, af hvilke den eene nu er død, og den anden giffet med Lieutenant Kruse af Søetaten.

Anno 1751²⁾ døde min Søster Antøennette de Rosenørn paa Wossnisgaard af en Wattersoet og efterloed hændis kiere Mand med 2de Døttre og 2de Sønner i største Bedrøvelse over hændis Bortgang. Deris Fader Christian Gerstorff til Wossnisgaard[d], Iisgaard, Quelstrup og Rohlsøgaard levede i eenlig Stand, intil Gud kaldede hannem paa Wossnisgaard den 24 Maj³⁾ 1757, hvorved jeg maatte antage Directionen af Gaardene og Formynderskabet for Børnene, af hvilke nu den ældste Søn Joachim Gerstorff er Eyere af Iis, Rohlsøegd. og Quelstrup samt Rittmester ved det slesvigsche Cuirassierregiment og giffet efter hands egen Raad og Gaatbefindende med Frøken Grethe Osten. Den anden Broder Paul Rosenørn Gerstorff er Eyere af Wossnisgaard, Kongl. Maytt: Hoffjunker og Cornett ved det oldenborgsche Cuirassierregiment. Den ældste Daatter døde nogle Aar efter hændis sl. Moder, og den yngste Anne Margarethe Gerstorff opføed hos min Søster, Frue Margarethe Rosenørn paa Kiergaard.

Anno 1752 behagede det Vor Herre atter igien at hiemsøge os med en stor Bedrøvelse i at bortkalde min kiere Moder, Frue Mette de Benzon, fra dette Jordiske den 23 December ved en sagte og salig Død i hændis 60de Aars Alder, hvorved jeg for min Deel maatte savne een Moder, der elskede mig inderlig, og som jeg nest Gud haver en stor Deel af min Velfærd at takke. I ald min Bedrøvelse kunde jeg aldrig noksom fuldtakke Vor Herre, der gav mig saadanne Forældre, der frygtede Gud, var æret af høye og nedrige, elskede deris Børn hiertelig, gav dennem en goed Opdragelse, besørgede deris Velfærd, mens de levede, efterloed noget skikkeligt, som i Gudsfrøgt med goed Oeconomie er forhvervet, og tillige var elsket og æret af høye

---

¹⁾ begr. 30. Jan. 1748 (Kolding Kirkebog).   ²⁾ begr. 8. Nov. 1752 (Skjødstrup Kirkebog).   ³⁾ 26. Maj (?) (D. A. A. IV, 379), begr. 3. Juni (Skjødstrup Kirkebog).

og nedrige, hvorover deris Bortgang var os høyst bedrøvelig, og deris rare Qualiteter og kierlige Forsoning erkiendis, saa længe nogen af os er til.

Nu staar tilbage at melde noget om mig P e d e r R o s e n ø r n fra den Tiid, jeg blev Rittmester, hvilket af min sl. Fader er anført, og da maae jeg tilstaae, at mit Levnet intil denne Dag haver været en Blanding af Fornøjelse og overmaade Bedrøvelse, hvilket seeis af følgende korte Opsatz.

Min første Bedrøvelse var, da Gud Anno 1737 kaldede min kiere Fader. Gud hafde givet hannem den Naade at være elsket af alle, hvorledis skulle hand da ikke være det af mig og hands andre Børn, som hand elskede mere end sig selv.

1739 blev jeg Eyere af Katholm, samme Aar blev jeg allernaadigst udnævnt til Major af Cavalleriet. Levede saa i Fornøjelse, Fortroeligheed og Enigheed med min kiere Moder og Søskene.

1743 gav min kiere Moder af christen Medlidenheed 500 Rdl., af hvilke Aalsø Sogns fattige til hver Paaske nyder Renten, 20 Rdl., til evig Tiid. Capitalen staar i Katholm Hovedgaard prioriteret.

1746 hiemsøgte Gud mig her paa Gaarden med den bedrøvelige Quæzesyge, da jeg af 125 Høveder beholte 3 tilbage.

1747 var det bedrøveligste, jeg nogen Tiid haver levet, idet jeg ved en **uløkkelig Hændelse** mistede min kiere og eniste Broder, Major **Johan Nicolay Rosenørn** til Meilgaard. Denne Tidende fik jeg paa Wosnisgaard Dagen for St. Hans Dag. Gud allene kiender mit Hierte og er Vidne til min Bedrøvelse, der gik saa vit, at jeg selv nær hafde fulgt hannem i Graven. Disuagtet maatte jeg i denne Omstændigheed først til Katholm at forebringe min Moder denne Tidende og siden til Meilgaard for at tale [med] den bedrøvede Enke. Paa begge Stæder maatte jeg trøste andre, mens Gud er allene bevist, hvor hart det var for mig at see en kier Moder og Svigerinne saa billig og inderlig bedrøvede, da mit eget Hierte var sat paa det høyeste Trappetrin udi Bedrøvelsens Skole. Disuagtet maatte jeg i største Hast forlade disse høyst sørgende

Enker og begive mig hen til det fatale Stæd Sindinggaard, hvor min saa høyt elskede, kiere Broder stoed Liig. Her maatte jeg uddrikke den haardeste Skaale, Bedrøvelsen nogen Tiid haver iskienket, selv maatte jeg consipere Notificationerne af min sl. Broders bedrøvelige Endelig og derpaa følge hannem til Jorde. Havde man tilforne kaldet mig Naomi, var det nu visselig forandret til Mara. Dersom nogen, der haver tabt noget, som den inderlig elskede, læser dette, haaber jeg, at den i Consideration af alle Omstændigheederne ynkis over min daværende Tilstand, som i alle Maade var beklagelig. Jeg maatte da skynde mig fra dette Smertestæd tilbage at see mine kiere, bedrøvede Enker, jeg fandt dennem, Gud skee Lov, ved Helbred; voris Bedrøvelse rækkede hinanden Haanden, de gjorde sig Umage for at skiule deris indvortis Kummer, saa længe jeg var nerværende. Mens Sorgen toeg saaledis til hos mig, at jeg efter gode Wenners Raad foretoeg en Reise til Kiøbenhavn for at see voris allernaadigste Konge, Friderici 5ti Salvings-sølemnite, ved hvilken Leiligheed jeg den 4de September blev avanceret til Obristlieutnant. Alt dette kunde ikke forlindre min Bedrøvelse og Forlængsel at see min kiere Moder og Broders Enke. Jeg skyndede mig derfor tilbage og fandt dennem endnu i lige sorrigfulde Omstændigheed, alding var mig selv ligegyldig. Min kiere Broder var borte, og som hand ikke efterloed Børn, ey heller havde oprettet noget Testamente, bragte jeg det ved min kiere Moder og øvrige Medarvinger saa vit, at min Svigerinne, som strax antog mig til Lauverge, blev tilstaaet at beholde hele Boens Massa, saa længe hund blev i eenlig Stand, og imidlertiid administrerede jeg Gaard og Gods ligesom mit eget. Dagen efter Mortensdag kom atter Quægesygen her paa Katholm, mens kunde i denne Tiid ikke give mig nogen Fortrydelse, thi alding var mig indifferent, og saaledis blev dette sørgelige Aar bragt til Ende.

1748 blev jeg Premiermajor i Regimentet under Hr. Cammerherre Iuels Commando.

1749 den 20 August slog Torden ned i Ladegaarden paa Katholm og opbrendte den vestere Længde i Ladegaarden med een Deel Vogne og 300 Læs Høe. Gud gav Løkke til at den

øvrigte Deel af Gaarden blev forskaanet og velsignede mig saaledis, at jeg, hands Navn være Ære, aldrig saa Savn paa noget af det, som jeg havde mistet.

Udi dette og følgende Aar maatte jeg savne min ældste Søster, **Anna de Rosenørn**, min Svaager, Obristlieutenant **Gerstorff** og min Søster, **Antoënette Rosenørn**, som mig ved Døden blev borttaget.¹⁾ Alt dette formerede min første og største Bedrøvelse, som Gud dog hialp mig nogenlunde at overvinde.

1752 resolverede jeg i Guds Navn med min kiere Moders Raad og Samtøkke at begiere Frøken **Ulrica Hedevig de Heinen** til Ægte, som var Hr. Major **Heinen** til **Ulrichsholms** Daatter, og da jeg hafde tilmeldet min kiere Moder at voris Foreening i Herrens Navn var sluttet, blev hund derover meget glad. Denne Glæde varede ey længe, thi mens jeg endnu var paa **Ulrichsholm**, behagede det Vor Herre at kalde min kiere Moder²⁾ ved en sagte og salig Døed meget uventelig fra denne Verden, hvilket mig ved **Expresse** tredie **Juledag** blev tilmeldet. Her var en nye og betydelig Bedrøvelse, hvorover jeg maatte forlade min Kieriste og forføye mig hiem for at yde min kiere Moder den sidste Pligt. Jeg tabte i hænde en goed Raadgivere, en huld Moder, som forestoed mit Huus paa det allerbeste, og uden hvis Hielp jeg aldrig havde kommet i saa gode Omstændigheder, som jeg nu, Gud skee Lov, er. Forunderligt er det, at min kiere sl. Moder Dagen for hændis Endeligt selv købte hændis Liigtøy, ordinerede, hvorledis det skulle være, og indførte det udi hændis **Udgiftsbog**. Jeg ærer hændis Støv og takker hænde gaat, saa længe jeg lever. Efter hændis egen Anordning blev hund i al Stilheed begravet i **Aalsøe Kierke**.

Ano 1753 den 20 Julij stoed mit Brølløppe i Jesu Navn paa **Ulrichsholm** i **Fyhn**. Nogen Tiid derefter rejste jeg til **Katholm** med min kiere Koene. Gud løksaliggjøre voris Ægteskab.

1754 den 12 Julij³⁾ kom min Koene i **Barselseng** med voris

---

¹⁾ se ovenfor.   ²⁾ Mette Benzon, se ovenfor.   ³⁾ 8. Juli (D. A. A. IV, 377), døbt 11 Juli (Kjølstrup Kirkebog).

eldste Daatter, Mette Pauline paa Ulrichsholm¹⁾. Gud lade hænde opvoxe i Guds sande Frøgt og alt det, som gaat er.

Samme Aar marcherede jeg med Regimentet til Holstein og camperede 4 Uger ved Schlesvig, hvor, Gud skee Lov, aldtid gik vel.

Anno 1756 blev min kiere Koene paa Katholm den 30te²⁾ Martij forløst med en Søn, som blev kaldet Paul efter min salig Fader.

Udi dette Aar 1756 blev jeg af Hands Kongelige Majt. udnævnt til Cammerherre og Obrister af Cavalleriet.

Anno 1757 maatte vi i største Hast anskaffe 15 Hæste pr. Compagnie, som med Besverlighed blev sammenbragt.

1757 den 21 Septbr.³⁾ blev min kiere Koene atter forløst med en Daatter paa Ulrichsholm⁴⁾, som blev kaldet efter mine Svigerforældre Uldrica Friderica Catherine. Gud lad vore kiere Børn opvoxe i Hands sande Frøgt og alt det, som gaat er.

1758 marcherede jeg med Regimentet til Holstein, hvor den største Deel af Kongens Armée blev samlet. Vi blev i Quarteer i Slesvig nogle Uger, rykkede derefter videre ud i Grevskabet Rantzau, hvor vi cantonerede indtil Udgang October, da vi marcherede til Eckernförde og Amt Hytten, hvorpaa jeg reiste hiem og forefandt, Gud være Ære, alle Ting vel.

1759 fik jeg Commando over Regimentet, marcherede dermed sist i Maj Maaned til Rendsborg i Cantonneringsquartere, hvor vi tilligemed 2de andre Cavallerieregimenter og 11 Battallioner adskillige Gange mannoevrerede for Kongen, og omendskiønt ved samme Lejligheed en Deel Mennisker kom til Skade, hialp Vor Herre, at det ikke traff nogen af mine. Ved denne Leiligheed havde jeg den Naade adskillige Gange at tale med Kongen, som loed mig een Dag indkalde, da hand sagde at være meget fornøyet med min Tieniste. Dog meente hand at giøre mig større Fornøylelse med at inddrage mig udi det civile, gav mig derfor Løffte paa Aarhus Stiftt, naar det blev vacant,

¹⁾ ikke Katholm.   ²⁾ 29. Marts (?) (D. A. A. IV, 378), døbt 7. April (Aalsø Kirkebog).   ³⁾ Døbt 27. Sept. 1757 (ikke 1758) (Kjølstrup Kirkebog).

⁴⁾ ikke Katholm.

hvorføre jeg strax aflagde min allerunderdanigste Taksigelse og gik glad fra Kongens Ansigt, mens ingen maatte vide noget af denne Forandring. Strax derpaa marcherede jeg med Regimentet til de forige Quartere i Eckernförde og Amt Hytten og tilbragte hele Sommeret med at excercere Regimentet. I November Maaned marcherede vi til Landskabet Bredstedt, og efter at have reguleret alle Ting ved Regimentet, reiste jeg hiem og havde igien den Glæde at forefinde mine og alle Ting vel og beholden. Saa vel paa Indreisen som hele Winteren var jeg af og til sygelig, dog ikke sengeliggende; om Foraaret 1760, da jeg ville begive mig paa Reisen til Regimentet, blev det slettere, dog begav jeg mig i Guds Navn paa Reisen, og da man ventede, at noget betydeligt dette Aar skulle forefalde, gjorde jeg min Disposition og befalede alding i Guds Haand samt toeg Løffte af Grev Jørgen Scheel til Estrup og Cammerherre Trolle til Møllerup, at de skulle antage sig min kiere Hustrue og Børn, om mig noget maatte tilstøde. Ved Reisen blev mit Helbred alt slettere, saa jeg blev tvungen til at ligge et svart Leye paa Aakier i 7 Uger. Strax anden Dagen efter min Ankomst dertil skrev jeg [til] min kiere Koene, som straxen kom til mig og udstoed lige saa meget som jeg selv; tillige skrev jeg til Generalitetet i Holstein, melte mine Omstændigheder og at jeg skulle komme, naar jeg kunde. Bekom derpaa de aller obliganteste Breve og en Ordre fra den commanderende Feldmarchal, Margreven af Culmbach, at det gjorde hannem ont, at jeg var syg, mens befalede absolut, at jeg ikke før min fuldkommene Restitution maatte begive mig paa Udreisen. Imidlertid toeg Svagheden, som var en flyvende Gicht, saaledis Overhaand, at ingen Livistegn var tilbage, og jeg hverken kunde røre Haand eller Foed. Dog havde Vor Herre forelagt mig længere Liv, hvortil min Cousine, Frue Justitsraadinne Lassons store Omsorg og Pleye, min kiere Koenis Omhyggeligheed og Doctor Schæffers Erfarenhed alt concurrerede.

Endelig kom jeg saa vit, at jeg in Julio 1760 meget afmattet og skrøbelig kom til Regimentet, som modtoeg mig med Glæde. Strax derefter maatte jeg med Regimentet marchere til Slesvig, hvor et Corps Cavallerie og Infanterie blev samlet at manoeuv-

rere for Kongen. Omendskiønt nu Kræfterne vare svage, gik dog aldtning gaat. Jeg marcherede ðerefter med Regimentet igien til Bredstedt og tilbragte endnu dette Sommer med at perfectionere Regimentet i sine Exersitier. Da nu Sommeren var forløben, min Cheff, Herr Generallieutenant Iuel havde solt Regimentet til Grev Schulemborg, af hvilken jeg ikke ville lade mig commandere, solgte jeg mit Compagnie i Foraaret 1761 og reiste hiem til Katholm, hvor jeg i ald Stilheed loed mig mine Børns Education og mit Huusis Velgaaende være angelegen.

Min Levetiid hertil haver været een Blanding af Fornøyelse og Sorrig, af onde og gode Dage. Jeg haver haft betydelige Forretninger saa vel i det Militaire som det Civile, da jeg haver været Lauwerge for min sl. Broders Enke paa Meilgaard, intil hund kom i nyt Ægteskab med Cammerherre O t t e O s t e n¹). Dernest Lauwerge for Frue Majorinne Hoff ved Skiffet efter hændis sl. Mand, siden Formyndere for mine Søsterbørn paa Wossnisgaard og een Deel af sl. Conferenceraad Rosenørns Børn. Gud være Lov, som alletider haver været med mig, hand hielpe mig fremdelis.

Anno 1763 blev jeg allernaadigst udnævnet til Stifftsbealningsmand over Aarhus Stifft og Amtmand over Haureballegaards og Stiernholms Amter. Gud give mig Løkke, Velsignelse og Wiisdom at forestaae denne vigtige Betiening saaledis, som det sig bør.

Strax ved mit Æmbedis Tiltrædelse maatte jeg efter Arvingernis Begiering forrette et heel betydeligt Skiffte efter sl. Frue Generallinne Lewetzau paa Bygholm, som, Gud skee Lov, i 4 Maaneder løkkelig er tilendebragt. Wed hans Excellence Hr. Christian Greve af Frijses Døed paa Frijsenborg 1763 blev jeg af de respective Arvinger begiert til Skifftecommisarius, og blev dette betydelige Skiffte ved Guds Bistand løkkelig til samtlig Arvingernes Fornøyelse bragt i Rigtighed.

Anno 1767 blev jeg paa voris nu regierende Konges, Kong Christian den 7des Salvingsfest benaadet med Ridderordenen af Dannebroke. Mit Symbolum er: Sedulitate atque ordine.

¹) Otto Christopher v. d. O.

Anno 1766 den 5 Martij velsignede Vor Herre atter vores Ægteskab med en Daatter, som i den hellige Daab blev kaldet *Margaretha Benedicta*. Gud kaldede hende den 19 Novbr. 1767.

Anno 1767 den 18 August kom min kiere Kone atter i Barselseng med een Datter, som i den hellige Daab blev kaldet *Johanne Caspara*. Gud lade hende opvoxe til Hans Navns Ære, i alt det, som gaat og christeligt er. Begge disse vore Døttre ere fødte paa Katholm, og den første begravet i Aalsø Kirke.

Saaledes har mit Ægteskab af Herren været velsignet. Hannem skee evig Ære og Tæk derfor. Aldrig har noget Ægteskab været løkkeligere, da Gud har givet mig en christelig, dydig og fornuftig Hustrue, hvis yderste Bestræbelse har været at opføde sine Børn i alle christelige og sømmelige Dyder, at vandre oprigtig for Vor Herre, at holde god Orden i sit Huus, at elske mig af Hiertet i ald Oprigtighed, at glæde mig ved een kierlig Omgang og aldrig i nogen Ting at gjøre mig imod. Et saa ønskelig Ægteskab kunde ikke andet end opmuntre mig til den inderligste Tacknemmelighed mod min Gud og den aller oprigtigste Kierlighed og Erkientlighed mod een saa dydig og velsignet Ægtefælle. Min Glæde var dog i alt dette ufuldkommen, da det behagede Vor Herre at paalegge min kiere Kone Svaghed og Sygdom, som udi 3 à 4 Aar inderlig har krænket mit Sind og udperset mange væmodige Taare af mine Øyne. Himlens Gud har i saavit hørt mine Bønner, at hun endnu lever og ved et maadeligt Helbred kand gaee om i sit Huus og være oven Senge. Gud naadeligen forunde hende Liv og Helbred, mig og vore Børn til Gavn og Glæde.

Anno 1769 lod vores nu regierende Kong Christian den 7de mig allernaadigst tilbyde Sæde som anden Deputerede udi Hans Majestæts Generallandwæsenscollegium i Kiøbenhavn, hvilken allerhøyst Kongelig Naade jeg allerunderdanigst afbad med Begiering at forblive Stiffbefalingsmand over Aarhus Stiff, hvilket og allernaadigst blev bevilget.

Udi dette Aar 1769 havde jeg den Glæde at see mine tvende eldste Børn, nemlig *Mette Pauline* og *Poul Rosenørn*, effter en gudelig Underviisning og Forberedelse con-

firmere[s] i Aalsø Kirke paa 19 Søndag effter Trinitatis, som var den 1ste October, ved Sognepræsten Herr Mads Bergenhammer publice. Denne hellige Forretning var mig den meest rørende og fornøveligste, jeg har oplevet, da disse mine kiere Børn med saadan Ferdigheed gjorde Reede for deres Troe og Saligheds Underviisning, at alle Tilhørerne derved bleve bevægede. Herrens Navn være evig Ære, som har ladet mig opleve denne Dag. Jeg anbefaler disse og mine andre Børn udi Guds tryge Beskiernelse og Varetægt baade til Liv og Siæl. Jeg har holdet meget betænkelig ved denne Leilighed at lade min Søn confirmere og gaae til Herrens Bord, da hånd endnu ey var 14 Aar, mens da hånd selv inderlig længtes dereffter, og saa vel Sognepræsten som hans Informator, Monsieur Staugaard, og andre brave, lærde Mænd helligen og for Guds Ansigt forsekrede, at hånd besad ald den Kundskab og Indsigt, som til denne vigtige Forretning udfordres, har jeg under Guds Navns alvorlige Paakaldelse i Jesu Navn givet mit Minde dertil.

Anno 1772 maatte jeg i Herrens Navn friste den haardeste S[k]iæbne, mig kunde hendes, da min kiære Søn uventelig blev meget syg og hart angrebet, den 12te Januarij udbrød Smaaekopperne, som satte mig i saa meget større Skræk og Bedrøvelse, da min kiære Kone og ingen af Børnene endnu have haft dem. Himlens Gud gjorde det saa vel, at vores 4 Børn lykkelig og ubeskadiget giennemgick denne fatale Syge, og at vi alle igien i Jesu Navn med hiertelig Tacksigelse til Vor Herre samledes med største Glæde og Fornøvelse ved et Bord. Min hiertelige Tacksigelse til Gud var saa meget inderligere, da vi alle haabede, min kiære Kone skulle undgaae denne ellers almindelige haarde Svaghed, hvorimod var taget al muelig Precaution, for saavidt hund selv ville tillade. Himlens Gud havde besluttet anderledes mig og mine til ubodelig Tab og største Bedrøvelse, da min allerkiærste Kone U l r i c a H e d e v i g d e H e i n e n blev upasselig den 24 Februarij efter Maaltid og indtog om Aftenen et Lossans Pulver.

Den 25de viiste sig adskillige Forbud til Kopper, mens selv ville hun ikke troe det var saaledes, jeg skrev da strax efter

Doctor Schæffer, som formedelst paakommende Svagthed ikke kunde komme. Imidlertid havde jeg Medicamenter og Opsatz af ham, hvorledes i alle Tilfælde skulle forholdes, hvilket og skeede med største Agtsomhed.

Den 26de om Aftenen bemærkedes nogle røde Plætter i Ansigtet.

Den 27de blev vi de første Kopper var, og denne Nat havde hun nogen Søvn og mindre Piine.

Den 28de Kopperne kom vel ud, mens derved stor Mathed og Ømmelse i Kroppen.

Den 29de Februarij var mig en bedrøvelig Dag, da min kiære Kone lidet over 5 efter Middag med eet blev formeent at tale og siunke, alt af Halspine. Efter nogle Medicamenters Brug blev det lidet bedre. Kl. 11 begiærede hun ved Tega, vi skulle læse for hende, hvilket og skeede, hun var imidlertid i stor Piine og Uroe. Klokken 12 blev hun noget rolig og henlaae saaledes stille. I denne Nat indfaldt et forfærdeligt Tordenveyr med stærk Lynild til Skræk for alle og meere Uroe for den Syge.

Den 1 Martij Halspiine, Uroe, ingen Søvn og nogen Fantaisie, den følgende Morgen imod 5 satte Halspiinen sig, hvorover vi inderlig takkede Gud.

Den 2 Martij begyntes fornøvelig, da aldtid stod vel til. Henimod Kl. 9 fandt min kiære Kone for got at forandre Linnet og Trøye, hvilket jeg med de aller røeneste Forestillinger ikke kunde afverge. Det skeede da i Jesu Navn med ald optænkelig Precaution, og fandt hun sig derved meget soulageret og fornøyet. Dog dette varede ey længe, da Halspiine med Benaelse og Heede indfandt sig sterkere end forhen og ikke siden var at hæve.

Den 3 Martij continuerede som meldt.

Den 4 Martij var for os høyst bedrøvelig, da Heede og Inflammation i Halsen meere og meere tiltog, mens ved Medicamenters Brug blev noget forlindret og da Omstændighederne ansaaes farlig, lod jeg samme Morgen Kl. 4 Amtschirurgus Webel hente fra Greenaae, der ved Ankomst Kl. 7 om Morgenen

ligeledes befandt Omstændighederne kritiske. Jeg overleverede min kiære Kone i Guds og hands Varetægt med hiert[e]lig Bøn og Bedrøvelse. Feldtschæren gjorde alt det, af en brav Mand kunde fordres, mens uden synderlig Forbedring.

Den 5 Martij Feldtschæren gav nogen Haab, mens jeg befandt det anderledes, da mange Kopper bemerkedes i Halsen og paa Tungen; Uroelighed, Halspiine og Heede merkelig tog til, mens Kræfterne derimod tog af.

Den 6te Martij og 12te Dags Svaghed begyndtes med Bedrøvelse og alvorlig Bøn om Hielp fra det Høye, Kræfterne vare saa svage, at Slimen allene ved Spøyten og enda kuns lidet kunde afføres, der var ey Kræfter meere at føre de mangfoldige Kopper til Supuration, hvorover Materie trak sig tilbage udi Blodet, og saaledes var alt Haab til den dydige Kones Opkomst ude. Dog oppebiede hund Guds Villie med Taalmodighed og en fuldkommen Hengivenhed med en forundringsfuld Taalmodighed og blev efter inderlig Forlængsel denne Dag be-tient med det høyverdige Alterets Sacramente, som hun modtog med hiertelig Tacksigelse og Gudspaa kaldelse om en salig Forløsning. Dog behagede det Gud at lade hænde leve til Løverdagen

den 7 Martij Klokken paa 5 Minuter nær 11 Formiddag.

Hvorledes jeg og mine efterlevende 4 Børn derved var rørt og bedrøvet, kiender Gud alleene. Jeg sauner i hænde en Ægtefølge, som Gud havde begavet med alt, der kunde pryde Siæl og Legeme. Vi elskede hverandre hiertelig, hun stod mig trolig bie i alle paakommende Tilfælde, hund var en Gud elskende Christen, og vandrede oprigtig for Vor Hærrer, hun var en serdeles forsynlig ordentlig og god Huusmoder, hun har glædet min Udgang og Indgang i mit Huus og aldrig givet mig billig Anledning til Bedrøvelse, jeg bær hænde stetse i mit Hierte og takker Gud og denne min allerkiærteste, nu salig Kone for hver Dag, vi har levet sammen, hun glædes derfor i Guds Rige. Hun var en kierlig omhygelig Moder for sine Børn, som hun stetse opbygte ved Formaning og got Exempel, hun indsaa deres Feil, rettede den paa en kiærlig Maade og bragte den paa Dydens

Veye. Hun vidste at anføre dem til alt det, som var Gud behageligt og deres Stand og Kiøn anstændig, kort sagt, hun var en Moder for dem uden Lige og elskede sine Børn oprigtig. Hun var elsket af alle, hændes Bortgang beklages og begrædes af alle, mens især af mig, vore Børn, Domesticquer og de fattige.

Nogle mærkværdige Omstændigheder kand jeg ikke lade uanført. 1. Hvorledes jeg i 12 Aar har levet i bestangis [!] Frygt for den ulykkelige Skiæbne, som nu træffer mig, nemlig at min kiære Kone skulle døe af Smaaekopper, hvorover jeg har konsulteret de beste Medici, nøye anført deres Ordination og bestandig haft og fornyet Medicamenter imod denne bedrøvelige Svaghed udi mit Huus. Dog har Udfaldet viist, at ald min Bekymring og Precaution var forgiæves. 2den Tildragelse; udi min kiære Kones Svaghed fortalte hun til Hoffmesteren Monsieur Stougaard, at hun i denne Nat havde i Drømme seet og været i Himmelen samt der seet hændes Frelsere i ald sin Herrlighed og de løksaliges Mængde i Himmelen, beklagede derved, at hun nu ved at opvogne befandt sig i denne elændige, kummerfulde Werden, hvilket gav os tilkiende, at Gud derved endog i hændes Yderste ville glæde hælde ved en Forsmag af den Lyksalighed, hun nu snart skulle nyde i ald sin Fuldkommenhed. 3. Om Morgen, før min sl. Kone døde, da jeg kom ind til mine kiære Døttre imod Klokken 7, fortalte de mig, at ottendedags Dagen forhen hafde min kiære Kone, min Datter U l r i c a og en Kammerpige samtlig hørt en tydelig Røst, som sagde: O Mama! De bleve derover noget forfærdede, da Røsten var som af et lidet Barn. Ved nøyeste Eftersiun fandtes ingen Ting. Jeg spurte dem derpaa, hvad Klokkeslæt dette var? De svarede: imod 11 Formiddag. Dertil sagde jeg straxen: saa skal I see, at Gud kalder min kiære Kone ved denne Tiid. Og dete traf rigtig ind, da hun døde Klokken paa 5 Minuter nær Elleve. Min Siæl døe denne Retfærdiges Død, og mit Endeligt blive som hendes.

Den 30te Martij var for mig en høyst sørgelig Dag, da min kiære Kone standsmæssig blev hensadt og geleidet til sit Hvilestæd i Aalsøe Kirke, i det Begravelse, hvor min kiære Mo-

der, Br[oder og Datter er hensadt, over hvilke jeg nest Guds Hielp agter at lade opføre eet Epitaphium til Admindelse¹⁾.

Her erindres det, som forhen burde været anført, nemlig at min kiære Kone af Dronning Sophia Magdalena blev benaadet med Ordenen de l'Union parfaite den 31 Martij 1765, hvilken til et Admindelsestegn bliver udi Familien.

Den 5 Julij 1772 reiste jeg med min[e] kiære Børn fra Katholm og kom den følgende Dag til Ulrichsholm, hvor mine 3de Døttre forbliver, befalende dem under den Allerhøyestes tryge Beskiermelse og deres dydige Grandmama Frue Majorinne de Heinens Direction.

Den 4 Augusti forlod jeg benævnte mine kiære Døttre med hiertelig Væmodighed og begav mig med min kiære Søn til Katholm, hvor vi løkkelig og vel ankom den 5te ejd. om Morgen.

Den 9 Septbr. 1772 afreiste min kiære Søn P o u l R o s e n ø r n her fra Katholm til Göttingen at fortsætte sine Studeringer under Opsigt af hans gamle Informator Mons: Stougaard. Den store Gud lyksaliggjøre deres Reise, welsigne dens Hensigt, bevare ham paa alle hans Weye og lad os igien samles med Glæde for sit hellige Nauns Skyld.

Til Michaelis 1773 sendte jeg min Søn til Lausanne, mens som dette Stæd ikke var efter Beskrivelsen, reiste hand ved Paasketiid 1774 til Utrecht at fortsætte sine Studeringer og Exercisser.

Den 29 Januarij 1774 blev jeg paa Christian den 7des Gebu[r]tsdag udnævnet til Geheimeraad, takker Gud, der har ført mig saa høyt paa Ærens Trappe, hand give mig Naade til sidste Trin i Graven.

I August 1774 kom min kiære Søn P o u l R o s e n ø r n, den Høyeste være Ære, frisk og sund her til Landet igien.

Samme Aar blev min ældste Datter M e t t e P a u l i n e R o s e n ø r n udnævnet til Hoffdame ved Hans Kongelige Høyhed Printz Fridrichs Gemahlinne og bekom uventelig Ordre

---

¹⁾ Dette — udført af Johs. Wiedewelt — blev først opsat 1791, Aaret efter Geheimekonferensraad Peder Rosenørns egen Død. Hans og Hustruens Marmor-kister staar i Hvælvingen under Aalsø Kirkes Kapel.

i Septbr. strax at forføye sig til Kiøbenhavn. Jeg resolverte da strax selv at presentere hænde og Broder ved Hoffet, begav mig paa Reisen fra Aarhus den 19 Septbr. og blev underrettet i Odense den 20de, at mine kiære Børn samme Dags Morgen Klokken 3 efter igientagen Ordre fra Hoffet var afreist til Kiøbenhavn, jeg begav mig da strax til Ulrichsholm og endnu samme Aften over Beltet.

Den 21de Septbr. indhentede jeg mine kiære Børn i Roskilde og kom samtlig om Aftenen til Kiøbenhavn. Med hvad Glæde jeg omfaunede en Søn efter 2 Aars Fraværelse og en Datter, der blev destineret til Hoffet, formaar jeg ikke at beskrive. Min Datter drog da ind til Frøken Heinen, som antog sig hænde som en Moder i alle Deele.

Den 22 Septbr. gick vi samtlig ud til Fridrichsberg, hvor Hoffet residerede. Effter Anmeldelse ved Oberhoffmesterinnen havde min Datter Audience hos Hændes Majt. Dronningen; samme Naade vederfores mig og min Søn strax derpaa, som endog denne Aften havde Audience hos Hans Kongelige Høyhed Prins Friderich. Wi bleve overalt meget naadig modtaget med Forsikkring om Herrskabets Naade. Min Datter maatte efter nogle Dages Forløb med Princessens Hoffstaht begive sig ombord paa Dannebroke til at afhente Princessen i Rostoch, og jeg forblive i Kiøbenhavn til at bievaane Indtaaget, som og skeede. Lod derpaa mine kiære Børn i Kiøbenhavn under Guds tryge Beskiermelse og reiste til Aarhus, hvor jeg ankom den 18 Novbr. og takker Himlens Gud, som geleidede mig hen og tilbage, hand være fremdeles med os alle.

1776 blev min kiære Datter Mette Pauline forlovet med Hr. Cammerhr. Schack¹⁾ og blev deres Mariage declareret ved Hoffet den 11te October. Gud lyksaliggjøre denne Foreening til Hans Ære og deres timelige og evige Velgaaende.

Den 6 Decembris 1776 stod min kiære Datter Mette Pauline Rosenørns Bryllop paa Christiansborg Slott med al Høytidelighed i det Kongelige Herrskabs Overværelse. Herren løchsaliggjøre dette.

1777 blev min anden Datter Ulderica Friderica

¹⁾ Engel Carl Ernst v. S.

Katharina Rosenørn udnævnet til Hoffdame ved Hændes Kongelige Høyhed Princesse Sophia Friderica. Gud unde hælde Lykke og Velsignelse dertil og bevare hælde fra alt Onde, som den store Werden medfører.

Anno 1778 blev min kiære Søn P o u l R o s e n ø r n allernaadigst udnævnet til Committeret i Commerce- og Oeconomiecollegio. Gud give ham Naade og Forstand til at forrette dette hans første Embedsmedfør saaledes, at hand maa findes verdig til videre Forfremmelse.

Anno 1778 blev min kiære Svigersøn S c h a c k allernaadigst udnævnet til Ordenssecretair. Saaledes viiser den store Gud Naade mod mine og mig. Hannem være derfor evig Ære og Tack.

Anno 1778 den 22. August blev min kiære Datter Frue Kammerherrinne S c h a c k forløst med en Søn kaldet efter Kongen og Dronningen C h r i s t i a n J u l i u s. Gud bevare ham og lad ham opvoxe i alt, hvad som got og anstændigt er.

Anno 1778 var jeg en Tiid lang paa Fredensborg og af det Kongelige Herrskab og heele Hoffet beviist stor Naade og Godhed.

Udi dette Aar blev min Søn P a u l R o s e n ø r n allernaadigst udnævnet til Kammerherre.

1779 blev min Svigersøn Hr. Kammerhr. S c h a c h allernaadigst udnævnet til Geheimeraad.

Udi dette Aar forærede Hændes Majestæt Dronning Juliana Maria mig Hændes Portrait med allernaadigst Forsikkring af allerhøyeste Naade.

Den 18. August 1779 blev min Datter Geheim[e]raadinne S c h a c k atter forløst med en Søn kaldet F r i d r i c h. Gud lad ham opvoxe Ham til Ære og Familien til Glæde¹).

Udi dette Aars Octbr. blev min yngste Datter J o h a n n e C a s p a r e leveret Madame Le Grand i Kiøbenhavn til videre Opdragelse. Gud give Lykke og Velsignelse dertil.

1780 er min Svigersøn Geheimeraad S c h a c k udnævnet til Oberhoffmarchal.

---

¹) En Søn Friderich Ferdinand født 7. Nov. (døbt 12. Nov) 1780 Kbhvn. (Christiansborg Slotskirkes Daabsbog).

Den 3. Maj er jeg efter allerunderdanigst Ansøgning demitteret fra Stiftamtmandskabet og paa det naadigste udnævnet til Geheimeconferensraad, min Bestalling meddeelt gratis, min Gage fremdeles allernaadigst bevilget uden Afkortning, ligesaa tilladt frie Jagd overalt paa Hands Majestæts Gods og udi Wildbanen, hvor jeg mig opholder. Jeg vedbliver Forretningerne indtil 1ste Julij dette Aar.

Wed min Afgang sendte Hr. Biskop Hee dette mig af ham forferdigede Vers.

En Rose længe har i Aarhus Stift floreret,
 Som med sin yndig Floor har hver Mands Lyst formeeret.
 En Ørn har svinget sig om Stiftets Ret og Roe,
 Dertil brugt Ørnesyn men aldrig Ørnekloe.
 Der siges, Rosen skal et andet Stæd forplantes,
 Wel naar ey saunes skal, hvad got hos denne fantes,
 Naar den, der drage skal i Ørnens Reede ind,
 Besidder dens Forstand og redelige Sind.
 Gud føre Rosen frem, uskad paa Ørnewinger
 Saa at ey nogen Meen dens Liv og Hilsen tvinger.
 Dens gode Rygte her i fulde Blomster staar,
 Endog naar Rosen med sin Ørn til Himlen gaar.

Udi dette Aar blev mig allernaadigst tilbudt Justitiarii Embede ved Høyesteret, som jeg allerunderdanigst forbad mig i Henseende til min Alder og ikke at have studeret Jura, detsuagtet maatte jeg ey slippe. Tiltraade saa i Herrens Naun Justitiariiembedet den 2. Octobris og tog samme Dag Sæde i Høyesteret.

Udi samme Tiid maatte jeg med Bedrøvelse fornemme, at min Søn Kamerhr. R o s e n ø r n mod mit Vidende og Villie havde forlovet sig med Frøken K r a b b e¹⁾. Mit Forehavende med ham gick saaledes overstyre, Gud lad ham ey fortryde dette uoverlagde Foretagende.

Den 9. Febr. 1781 blev min Søns Mariage declareret ved Hoffet, og Brøllope celebreret den 20de April samme Aar. Gud give dem Lykke og Welsignelse med saa stor Glæde som dette Ægteskab har forvoldet mig Sorrig.

Den 1. Maj 1781 blev min Søn udnævnet til Deputered i Generaltoldkammeret, en stor Lykke udi hans Alder.

Den 29. Martij 1782 blev min Søns Frue forløst med en

¹⁾ Cecilie Andrea Krabbe (D. A. A. IV, 378).

Søn, som i Daaben er kaldet *Cecilius Uldericus*¹⁾. Gud lad ham opvoxe i Dyd og Gudsfrygt, ham selv til Gode og Familien til Glæde.

Den 4. April 1782 døde min Sviger[datter] Frue Kammerherreinne *Rosenørn*²⁾ i en blomstrende Alder af en Forraadnelsesfeeber til stor Bedrøvelse for hændes Mand og os samtlige. Gud trøste ham og os alle, hand bevare os fra slige store Bedrøvelser.

Udgang Maij 1782 gjorde jeg allerunderdanigst Ansøgning om min Demission fra Høyesteret i Henseende til Synets Af-tagelse, og mit Helbred ikke tillader det derved faldene lange Sæde.

Den 18. Junij blev mig den forlangte Demission allernaadigst meddeelt, og jeg derved udnævnet til Generaldirecteur ved Øresunds Told, hvilken Betiening jeg i Henseende til uventelige Omstændigheder allerunderdanigst forbad mig den 20 Junij nestefter.

Den 23. Julij 1782 blev jeg allernaadigst udnævnet til Hans Majestæts Oberschenck med fri Logis og Bouche en Cour, da man vilde have mig ved Hoffet, dog at vedblive Justitiarii Embedsforretning til 1ste Octobr. dette Aar.

Mit Syn tog saaledes af, at jeg hverken kunde læse eller skrive, resolverede altsaae i Foraaret 1783 at reise til Göttingen, hvor Hr. Hoffraad Richter ved en Operation paa det høyre Øye bragte det derhen, at jeg nu, Gud være Ære, kand læse og skrive samt hielpe mig afstæd.

1783 blev min kiære Datter Frue *Schack* atter forløst med en Søn kaldet . . . . .³⁾

Den 14. April 1784 indtraad vores naadigste Kronprius første Gang i Staetsraadet. Gud give Lykke og Velsignelse dertil. Samme Dag udgick af Staetsraadet Geheimeraadene Grev Moltke, Stehman, Rosenkrone og Guldberg, saa bekom og min kiære Svigersøn Geheimeraad og Oberhoffmarchal *Schack* sin Demission, mens blev udnævnet til Oberceremoniemester og vedblive Ordenssecretariatet, siden til Amtmand i Flensborg.

¹⁾ Cecilius Ulrik Andreas (Christiansborg Slotskirkes Daabsbog). ²⁾ født Krabbe (se ovenfor). ³⁾ Ernst Peter født 2. Aug. (Benzons Stamtavler).

1784 blev min kiære Svigersøn Gehe[i]m[e]raad S c h a c k entlediget fra Oberseremoniemesterbetieningen og 1785 fra Ordenssecretariatet.

Den 25. Januarij 1785 blev min kiære Datter Frue Geheimeraadinne S c h a c k i Flensborg lykkelig forløst med en Datter, som eftc: Hændes Majestæt Dronningen blev kaldet J u l i a n e M a r i a. Gud lade hænde opvoxte til Hans Ære og Familiens Glæde, hand velsigne gamle og unge.

1787 blev min kiære Svigersøn Geheimeraad S c h a c k beskikket til Oberpresident i Kiel. Gud lad denne Forflyttelse være ham og Familie til Lykke og Fornøjelse.

Udi dette Aar førde jeg min yngste Datter J o h a n n e C a s p a r e til Kiel til at forblive hos hændes ældste Syster. Gud unde dem at leve sammen i Oprigtig-, Kiærlig-, Fortroelig- og Eenighed.

Udi dette Aar døde vores kiære Svigerinne Frøken Katharina de Heinen og testamenterede mine 2de ældste Døttre ald hændes Efterladenskab.

1788 den 17. Januarij døde Oberpresidenten, Geheim[e]-raad Braem.

Den 18. Januarij blev jeg kaldet til H. K. H. Kronprintzen, som meget naadig gratulerede mig til Oberpresidentskabet i denne Kongl. Residentz, jeg var da noget upasselig, resolverede dog til Dagen derefter at begiære min Bestalling som Oberpresident expederet i Cancelliet til Kongelig Underskrift.

Den 20. Januarij blev Helbredet ringere, begiærede altsaa Bestallingens Expedition udsadt indtil videre, dernest anfaldet af en hæftig Forkiølelse og Brystsvaghed, der lod mig befrygte onde Følger, resolverede jeg den 22de udi en Forestilling til Kronprintzen at frasige mig Oberpresidentskabet med underdanigst Anmodning at nyde som Oberskienk, det mig allernaadigst er tillagt, saa længe Gud under mig Livet.

Den 27. Febr. 1788 forestillede jeg H. K. H. Kronprinsen, at mit Helbred var saaledes forbedret, at jeg indstillede til naadigst Befaling, om jeg skulle antage Oberpresidentskabet, udbedende i saa Fald det samme, Formanden har været bevilget, og Tilladelse aarlig at være 6 Uger fraværende.

